

Мойта жалостна дѹшница
Търси радостъ, тишинѣ !

На свѣта е сичко красно
И за вси свѣтъ-тъ е мила ;
Саатъ за мене вредъ е тѣсно, —
Тъженъ азъ съмъ и унылъ.

Мойто лже дѣ-й не знае
Него търси на-всѣдъ,
Та са чѹдж и са мажъ,
Дѣ го можъ азъ видѣ.

Ахъ рѣчѣте ми дървета !
Ща ли да го видѣ азъ ? —
« Не ма, не ма » въ долове-тѣ
Сѣкашъ екижъ нѣкой гласъ.

Ахъ да-а' нѣйдѣ то въздиша
И са чѹва че стентъ ?
Гласъ пакъ екижъ « дыша, дыша »
А сърце-то ми трепти.

Ако още окъзигѣ
Ще ма найде въ гробъ студинъ.
Щеа' ма смысли, щеа' пролѣ
Горкы съзъ зарадъ мѣнь ?